

Het geheim van Tootje Kado

Het geheim van Tootje Kado

El Varón

Schrijver: El Varón

Coverontwerp: Novarel

ISBN: 9789402145809

Eerste druk © juni 2016 El Varón

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en /of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoofdstuk 1

“Ha..ha..”, lachte het meisje tegen de wind, die de afgevalen herfstbladeren in de rondte deed dansen. Ze probeerde de bladeren te pakken. Onder een dikke tak lag een prachtige kastanje. Wauw...die zou ze meenemen voor de herfsttafel op school. Ze bukte zich om de glanzende vrucht op te rapen. In de stam van de boom ontdekte ze een rond gat. Zou dit een boom zijn waar een kabouter in woonde? In het boek waar pappa haar uit voorlas stond een plaat van een boom die eruit zag als deze boom. Ja hoor, ze wist het zeker. Wacht.., er bewoog iets op de grond tussen de bladeren. Ingespannen bleef ze kijken hoe de pootjes van een zwarte kever aarzelend tevoorschijn kwamen. De kabouter gebruikte de kever natuurlijk als paard.

“Tootje!”, hoorde ze haar vader roepen. Ze wilde nog heel even bij de boom kijken. Als ze geluk had, kon ze de kabouter op de kever zien klimmen.

Kijk, daar kwam een zwarte vogel met een gele snavel. De vogel wilde natuurlijk iets heel belangrijks tegen de kabouter zeggen.

De blauwe ogen van Tootje volgden de zwarte vogel met de gele snavel.

“Tootje kom je?” Oei dat was twee keer roepen. Nu moest ze snel komen. Pappa riep altijd maar twee keer. Bij een derde keer zou ze een standje krijgen.

“Ik ben hier papa, bij een kabouterboom. Ik wil de kabouter op de zwarte kever zien klimmen!” Verschrikt vloog de zwarte vogel met de gele snavel weg. De kabouter zou nu vast niet meer komen. Tegen de kever fluisterde ze:

“Als ik weer kom, neem je dan de kabouter mee op je rug? Dan kan ik hem zien. Dag.”

Snel holde ze naar haar vader:

“Kijk”, zei hij, “ik heb een eikel gevonden. Maar jij hebt een mooie kastanje zeg. We doen de eikel en de kastanje in de zak. Als we er nog meer vinden, doen we ze erbij.”

Tootje zei niets, ze liet de kastanje in de zak glijden en liep een beetje sip naast haar vader. Het liefst wilde ze nog even bij de kabouterboom blijven kijken. De zwarte vogel met de gele snavel moest maar een andere keer terug komen.

“Ben je moe?”, vroeg pappa. Tootje knikte. Met een zwaai tilde pappa haar op zijn schouders nog voordat ze iets kon zeggen. Dat was